

אתנו זונה ואחיר ג'ינאל

היוונים ומצאתי שזהו צירוף של שתי מילים: קופי — שבירה (ביוניו מודרנית) ודרומו — דרך, רחוב. שבירת דרך, בקיצור.

איש החזון וההגות

עלי לבקש סליחה מאליהו שפייר. לא, לא עשיתי לו כל רע, וגם לא דיברתי בו סרה. אבל חטאתי לו בליבי.

חשבתי שהוא עסקן מיפלגתי אפור. איש של מאניי פולציות ואינטריגות. אדם שהקים גושיכוח במפלגת העבודה, ללא שמץ של אידאליזם, חזון או מצע כלשהו. מילבד סיסמות ניציות אופנתיות.

והנה, במיקרה פתחתי את הרדיו במכונית ושמעתי קטע מראיון שהעניק שפייר ליצחק ליבני.

איך יכולתי לטעות כך? הנה, שמעתי מפי שפייר עצמו: הוא איש של חזון, איש של חזון, איש של חזון.

שליכד גוש גדול של אנשי מפלגה מסביב לאידאליזם. הוא מואס במאניפולציות ודוגל בהתמודדות של רע יונות, ודמוקרטיה מיפלג יתית, וביכלל, אך בעיקר — הוא איש-שלחון-והגות. ואם שפייר אומר כך — זה בוודאי נכון. כי מי מיטיב להכיר את שפייר משפייר עצמו?

אני ממש כועס על עצמי. הנה ישבתי עם שפייר שנתיים בכנסת התשיעית. שמעתי שניים-שלושה נארים מים מפיו. (מכיוון שנכחתי בכל ישיבות המליאה, בטור חגי שאלה היו נאומי הי יחידים. איש-חזון-והגות אינו צריך לנאום הרבה. הוא יכול לרכז את החזון-וההגות במילים ספורות.)

איך זה לא שמתי לב לחזון שבנאומים? איך לא ראיתי את הרעיונות המקוריים שניתחו לכל עבר?

על כגון אלה נאמר: עיניים להם ולא יראו, אוזניים להם ולא ישמעו.

חברה-כנסת שפייר, קבלנו את התוצאות. בחיי, זה לא יקרה לי שוב.

לידתה של מיפלצת

ראיתי את הסרט האנטי-קומוניסטי החריף ביותר שחזיתי בו מימי.

מי עשה אותו? קומוניסט, כמובן.

אנג'י ורה (בהונגרית, כמו בצה"ל, שסי-המישפחה מופיע לפני השם הפרטי) היא נערה הונגרית תמימה, ישרה, פשוטה, בראשית המישטר הקומוניסטי במולדתה. באסיפת התא של המפלגה בבית-החולים, שבו היא עובדת, היא מתלוננת על הונחה ורשלנות, הפוגעות בבני-אדם — החולים.

דבריה של הפועלת נגד המנהלים הבורגניים מושכים את השומע-לב המיפלגה, והיא נשלחת לקורס לפעילים קומוניסטיים. מרביצים בה את התורה. וככל שהיא הופכת קומוניסטית טובה יותר, משוכנעת יותר, כך היא חדלה מלהיות נערה תמימה, ישרה, פשוטה.

היא מסכימה להלשין על פועל זקן והגון, הרוסן נגד בוס מיפלגתי. היא מלשינה על אהבה ושאותה פיתתה, היא יוצאת מן הקורס במכונת מיפלגתית ועוברת על פני חברותיה, הרוכבות בשלי על אופניים. היא תהיה בי תונאית, עורכת, מנהיגה בי מישטר של מישטרה חזאית.

ההלשנות. לידתה של מיפלצת.

מה רצו יוצרי הסרט הזה להגיד? לכאורה: שפעם, בימי סטאלין, הקומוניזם היה רע, ועכשיו הוא טוב.

אבל המסר האמיתי הוא הרבה יותר עמוק. הוא אומר שדוקטרינה טוטאליטרית מוכרחה להרוס את האדם, שההתמסרות הקנאית לתורה כלשהי, ותהיה טובה ככל שתהיה, מביאה לדהומאניזציה. כפי שאבותינו הכנענים הקריבו את בניהם למולך, כן נדרש המאמין הטוטאליטרי להקריב על מנוח האידאליזם של המישטר כל דבר שהוא הגון ויפה: אהבה, רעות, נאמנות לאדם.

כשמסר זה בא מתוך אולפן קומוניסטי בהונגריה, בצורת סרט יפהפה, החושף את פרטייה-פרטים של התהליך — חובה היא לראותו.

חלום זה נגזר במהרה, אך האפשרות בהחלט קיימת: האזרחים הערבים בישראל בחרים בעשרה חביריכנס. אם ירכזו את הכוח האלקטרוני הזה, או אף חלק ניכר ממנו, ואם יפטר מרק"ח, הם יוכלו לקבל מי ישרות במדינת-היהודים.

כוח זה יגבר מדי ארבע שנים, כי הריכוז הטיבעי של הערבים הוא הגדול ביותר במדינה, הוא עולה אף על בני "מדינת-המזרח", המעניקים את כוחם לליכוד. אין בזה כל רע. כל האזרחים שווים, בלא הבדל של גזע, לאום, דת, עדה ומין. מנחם בגין עצמו אמר זאת השבוע.

בכל זאת הייתי מציע למנחם בגין ולחסידי ההרהר מעט על ההשלכות של התפתחות זו. לפני מלחמת-העולם השנייה ישב בפרלמנט הבריטי גוש של נבחרים איריים. שלחמו על שחרור עמם. הדברים הגיעו לידי כך שאירים אלה קבעו, למעשה, מי ישרות בבריטניה. הם היו לשוין-המאזניים במיקרים רבים, מכל הנימוקים להענקת העצמאות לאירלנד. היה זה הנימוק הפרגמטי המשכנע ביותר.

עוד מוקדם לנתח את התפנית המפתיעה שחלה בקרב הבוחרים הערבים בבחירות שהיו. מה גרם להם לתת קולות כה רבים למפלגה שפתחה עליהם באש ביום האדמה, שהפקיעה את מרבית קרקעותיהם, ששיעבה אותם במשך שנים רבות, למימשל צבאי, הדוגלת גם כיום בקיום המוסד הבווי הקרוי "יועץ ראשי-הממשלה לעניינים ערביים"?

בבחירות אלה נגזר המוני קולות ברחוב הערבי, בטיטונות ובקיטמנות. אך נדמה לי שלא די בהסבר זה. ערבים רבים באמת, התפכחו, וגם אצלם פועלת

העצמה של המדינה. לא ידעתי שיש להם כוח כזה. הם יוכלו לקבל מי ישרות במדינת-היהודים.

כוח זה יגבר מדי ארבע שנים, כי הריכוז הטיבעי של הערבים הוא הגדול ביותר במדינה, הוא עולה אף על בני "מדינת-המזרח", המעניקים את כוחם לליכוד. אין בזה כל רע. כל האזרחים שווים, בלא הבדל של גזע, לאום, דת, עדה ומין. מנחם בגין עצמו אמר זאת השבוע.

בכל זאת הייתי מציע למנחם בגין ולחסידי ההרהר מעט על ההשלכות של התפתחות זו. לפני מלחמת-העולם השנייה ישב בפרלמנט הבריטי גוש של נבחרים איריים. שלחמו על שחרור עמם. הדברים הגיעו לידי כך שאירים אלה קבעו, למעשה, מי ישרות בבריטניה. הם היו לשוין-המאזניים במיקרים רבים, מכל הנימוקים להענקת העצמאות לאירלנד. היה זה הנימוק הפרגמטי המשכנע ביותר.

עוד מוקדם לנתח את התפנית המפתיעה שחלה בקרב הבוחרים הערבים בבחירות שהיו. מה גרם להם לתת קולות כה רבים למפלגה שפתחה עליהם באש ביום האדמה, שהפקיעה את מרבית קרקעותיהם, ששיעבה אותם במשך שנים רבות, למימשל צבאי, הדוגלת גם כיום בקיום המוסד הבווי הקרוי "יועץ ראשי-הממשלה לעניינים ערביים"?

בבחירות אלה נגזר המוני קולות ברחוב הערבי, בטיטונות ובקיטמנות. אך נדמה לי שלא די בהסבר זה. ערבים רבים באמת, התפכחו, וגם אצלם פועלת

העצמה של המדינה. לא ידעתי שיש להם כוח כזה. הם יוכלו לקבל מי ישרות במדינת-היהודים.

כוח זה יגבר מדי ארבע שנים, כי הריכוז הטיבעי של הערבים הוא הגדול ביותר במדינה, הוא עולה אף על בני "מדינת-המזרח", המעניקים את כוחם לליכוד. אין בזה כל רע. כל האזרחים שווים, בלא הבדל של גזע, לאום, דת, עדה ומין. מנחם בגין עצמו אמר זאת השבוע.

בכל זאת הייתי מציע למנחם בגין ולחסידי ההרהר מעט על ההשלכות של התפתחות זו. לפני מלחמת-העולם השנייה ישב בפרלמנט הבריטי גוש של נבחרים איריים. שלחמו על שחרור עמם. הדברים הגיעו לידי כך שאירים אלה קבעו, למעשה, מי ישרות בבריטניה. הם היו לשוין-המאזניים במיקרים רבים, מכל הנימוקים להענקת העצמאות לאירלנד. היה זה הנימוק הפרגמטי המשכנע ביותר.

עוד מוקדם לנתח את התפנית המפתיעה שחלה בקרב הבוחרים הערבים בבחירות שהיו. מה גרם להם לתת קולות כה רבים למפלגה שפתחה עליהם באש ביום האדמה, שהפקיעה את מרבית קרקעותיהם, ששיעבה אותם במשך שנים רבות, למימשל צבאי, הדוגלת גם כיום בקיום המוסד הבווי הקרוי "יועץ ראשי-הממשלה לעניינים ערביים"?

בבחירות אלה נגזר המוני קולות ברחוב הערבי, בטיטונות ובקיטמנות. אך נדמה לי שלא די בהסבר זה. ערבים רבים באמת, התפכחו, וגם אצלם פועלת

העצמה של המדינה. לא ידעתי שיש להם כוח כזה. הם יוכלו לקבל מי ישרות במדינת-היהודים.

כוח זה יגבר מדי ארבע שנים, כי הריכוז הטיבעי של הערבים הוא הגדול ביותר במדינה, הוא עולה אף על בני "מדינת-המזרח", המעניקים את כוחם לליכוד. אין בזה כל רע. כל האזרחים שווים, בלא הבדל של גזע, לאום, דת, עדה ומין. מנחם בגין עצמו אמר זאת השבוע.

בכל זאת הייתי מציע למנחם בגין ולחסידי ההרהר מעט על ההשלכות של התפתחות זו. לפני מלחמת-העולם השנייה ישב בפרלמנט הבריטי גוש של נבחרים איריים. שלחמו על שחרור עמם. הדברים הגיעו לידי כך שאירים אלה קבעו, למעשה, מי ישרות בבריטניה. הם היו לשוין-המאזניים במיקרים רבים, מכל הנימוקים להענקת העצמאות לאירלנד. היה זה הנימוק הפרגמטי המשכנע ביותר.

עוד מוקדם לנתח את התפנית המפתיעה שחלה בקרב הבוחרים הערבים בבחירות שהיו. מה גרם להם לתת קולות כה רבים למפלגה שפתחה עליהם באש ביום האדמה, שהפקיעה את מרבית קרקעותיהם, ששיעבה אותם במשך שנים רבות, למימשל צבאי, הדוגלת גם כיום בקיום המוסד הבווי הקרוי "יועץ ראשי-הממשלה לעניינים ערביים"?

בבחירות אלה נגזר המוני קולות ברחוב הערבי, בטיטונות ובקיטמנות. אך נדמה לי שלא די בהסבר זה. ערבים רבים באמת, התפכחו, וגם אצלם פועלת

העצמה של המדינה. לא ידעתי שיש להם כוח כזה. הם יוכלו לקבל מי ישרות במדינת-היהודים.

כוח זה יגבר מדי ארבע שנים, כי הריכוז הטיבעי של הערבים הוא הגדול ביותר במדינה, הוא עולה אף על בני "מדינת-המזרח", המעניקים את כוחם לליכוד. אין בזה כל רע. כל האזרחים שווים, בלא הבדל של גזע, לאום, דת, עדה ומין. מנחם בגין עצמו אמר זאת השבוע.

בכל זאת הייתי מציע למנחם בגין ולחסידי ההרהר מעט על ההשלכות של התפתחות זו. לפני מלחמת-העולם השנייה ישב בפרלמנט הבריטי גוש של נבחרים איריים. שלחמו על שחרור עמם. הדברים הגיעו לידי כך שאירים אלה קבעו, למעשה, מי ישרות בבריטניה. הם היו לשוין-המאזניים במיקרים רבים, מכל הנימוקים להענקת העצמאות לאירלנד. היה זה הנימוק הפרגמטי המשכנע ביותר.

עוד מוקדם לנתח את התפנית המפתיעה שחלה בקרב הבוחרים הערבים בבחירות שהיו. מה גרם להם לתת קולות כה רבים למפלגה שפתחה עליהם באש ביום האדמה, שהפקיעה את מרבית קרקעותיהם, ששיעבה אותם במשך שנים רבות, למימשל צבאי, הדוגלת גם כיום בקיום המוסד הבווי הקרוי "יועץ ראשי-הממשלה לעניינים ערביים"?

בבחירות אלה נגזר המוני קולות ברחוב הערבי, בטיטונות ובקיטמנות. אך נדמה לי שלא די בהסבר זה. ערבים רבים באמת, התפכחו, וגם אצלם פועלת

העצמה של המדינה. לא ידעתי שיש להם כוח כזה. הם יוכלו לקבל מי ישרות במדינת-היהודים.

כוח זה יגבר מדי ארבע שנים, כי הריכוז הטיבעי של הערבים הוא הגדול ביותר במדינה, הוא עולה אף על בני "מדינת-המזרח", המעניקים את כוחם לליכוד. אין בזה כל רע. כל האזרחים שווים, בלא הבדל של גזע, לאום, דת, עדה ומין. מנחם בגין עצמו אמר זאת השבוע.

בכל זאת הייתי מציע למנחם בגין ולחסידי ההרהר מעט על ההשלכות של התפתחות זו. לפני מלחמת-העולם השנייה ישב בפרלמנט הבריטי גוש של נבחרים איריים. שלחמו על שחרור עמם. הדברים הגיעו לידי כך שאירים אלה קבעו, למעשה, מי ישרות בבריטניה. הם היו לשוין-המאזניים במיקרים רבים, מכל הנימוקים להענקת העצמאות לאירלנד. היה זה הנימוק הפרגמטי המשכנע ביותר.

עוד מוקדם לנתח את התפנית המפתיעה שחלה בקרב הבוחרים הערבים בבחירות שהיו. מה גרם להם לתת קולות כה רבים למפלגה שפתחה עליהם באש ביום האדמה, שהפקיעה את מרבית קרקעותיהם, ששיעבה אותם במשך שנים רבות, למימשל צבאי, הדוגלת גם כיום בקיום המוסד הבווי הקרוי "יועץ ראשי-הממשלה לעניינים ערביים"?

בבחירות אלה נגזר המוני קולות ברחוב הערבי, בטיטונות ובקיטמנות. אך נדמה לי שלא די בהסבר זה. ערבים רבים באמת, התפכחו, וגם אצלם פועלת

העצמה של המדינה. לא ידעתי שיש להם כוח כזה. הם יוכלו לקבל מי ישרות במדינת-היהודים.

כוח זה יגבר מדי ארבע שנים, כי הריכוז הטיבעי של הערבים הוא הגדול ביותר במדינה, הוא עולה אף על בני "מדינת-המזרח", המעניקים את כוחם לליכוד. אין בזה כל רע. כל האזרחים שווים, בלא הבדל של גזע, לאום, דת, עדה ומין. מנחם בגין עצמו אמר זאת השבוע.

בכל זאת הייתי מציע למנחם בגין ולחסידי ההרהר מעט על ההשלכות של התפתחות זו. לפני מלחמת-העולם השנייה ישב בפרלמנט הבריטי גוש של נבחרים איריים. שלחמו על שחרור עמם. הדברים הגיעו לידי כך שאירים אלה קבעו, למעשה, מי ישרות בבריטניה. הם היו לשוין-המאזניים במיקרים רבים, מכל הנימוקים להענקת העצמאות לאירלנד. היה זה הנימוק הפרגמטי המשכנע ביותר.

עוד מוקדם לנתח את התפנית המפתיעה שחלה בקרב הבוחרים הערבים בבחירות שהיו. מה גרם להם לתת קולות כה רבים למפלגה שפתחה עליהם באש ביום האדמה, שהפקיעה את מרבית קרקעותיהם, ששיעבה אותם במשך שנים רבות, למימשל צבאי, הדוגלת גם כיום בקיום המוסד הבווי הקרוי "יועץ ראשי-הממשלה לעניינים ערביים"?

בבחירות אלה נגזר המוני קולות ברחוב הערבי, בטיטונות ובקיטמנות. אך נדמה לי שלא די בהסבר זה. ערבים רבים באמת, התפכחו, וגם אצלם פועלת

העצמה של המדינה. לא ידעתי שיש להם כוח כזה. הם יוכלו לקבל מי ישרות במדינת-היהודים.

כוח זה יגבר מדי ארבע שנים, כי הריכוז הטיבעי של הערבים הוא הגדול ביותר במדינה, הוא עולה אף על בני "מדינת-המזרח", המעניקים את כוחם לליכוד. אין בזה כל רע. כל האזרחים שווים, בלא הבדל של גזע, לאום, דת, עדה ומין. מנחם בגין עצמו אמר זאת השבוע.

בכל זאת הייתי מציע למנחם בגין ולחסידי ההרהר מעט על ההשלכות של התפתחות זו. לפני מלחמת-העולם השנייה ישב בפרלמנט הבריטי גוש של נבחרים איריים. שלחמו על שחרור עמם. הדברים הגיעו לידי כך שאירים אלה קבעו, למעשה, מי ישרות בבריטניה. הם היו לשוין-המאזניים במיקרים רבים, מכל הנימוקים להענקת העצמאות לאירלנד. היה זה הנימוק הפרגמטי המשכנע ביותר.

עוד מוקדם לנתח את התפנית המפתיעה שחלה בקרב הבוחרים הערבים בבחירות שהיו. מה גרם להם לתת קולות כה רבים למפלגה שפתחה עליהם באש ביום האדמה, שהפקיעה את מרבית קרקעותיהם, ששיעבה אותם במשך שנים רבות, למימשל צבאי, הדוגלת גם כיום בקיום המוסד הבווי הקרוי "יועץ ראשי-הממשלה לעניינים ערביים"?

בבחירות אלה נגזר המוני קולות ברחוב הערבי, בטיטונות ובקיטמנות. אך נדמה לי שלא די בהסבר זה. ערבים רבים באמת, התפכחו, וגם אצלם פועלת

העצמה של המדינה. לא ידעתי שיש להם כוח כזה. הם יוכלו לקבל מי ישרות במדינת-היהודים.

כוח זה יגבר מדי ארבע שנים, כי הריכוז הטיבעי של הערבים הוא הגדול ביותר במדינה, הוא עולה אף על בני "מדינת-המזרח", המעניקים את כוחם לליכוד. אין בזה כל רע. כל האזרחים שווים, בלא הבדל של גזע, לאום, דת, עדה ומין. מנחם בגין עצמו אמר זאת השבוע.

בכל זאת הייתי מציע למנחם בגין ולחסידי ההרהר מעט על ההשלכות של התפתחות זו. לפני מלחמת-העולם השנייה ישב בפרלמנט הבריטי גוש של נבחרים איריים. שלחמו על שחרור עמם. הדברים הגיעו לידי כך שאירים אלה קבעו, למעשה, מי ישרות בבריטניה. הם היו לשוין-המאזניים במיקרים רבים, מכל הנימוקים להענקת העצמאות לאירלנד. היה זה הנימוק הפרגמטי המשכנע ביותר.

עוד מוקדם לנתח את התפנית המפתיעה שחלה בקרב הבוחרים הערבים בבחירות שהיו. מה גרם להם לתת קולות כה רבים למפלגה שפתחה עליהם באש ביום האדמה, שהפקיעה את מרבית קרקעותיהם, ששיעבה אותם במשך שנים רבות, למימשל צבאי, הדוגלת גם כיום בקיום המוסד הבווי הקרוי "יועץ ראשי-הממשלה לעניינים ערביים"?

בבחירות אלה נגזר המוני קולות ברחוב הערבי, בטיטונות ובקיטמנות. אך נדמה לי שלא די בהסבר זה. ערבים רבים באמת, התפכחו, וגם אצלם פועלת

העצמה של המדינה. לא ידעתי שיש להם כוח כזה. הם יוכלו לקבל מי ישרות במדינת-היהודים.

כוח זה יגבר מדי ארבע שנים, כי הריכוז הטיבעי של הערבים הוא הגדול ביותר במדינה, הוא עולה אף על בני "מדינת-המזרח", המעניקים את כוחם לליכוד. אין בזה כל רע. כל האזרחים שווים, בלא הבדל של גזע, לאום, דת, עדה ומין. מנחם בגין עצמו אמר זאת השבוע.

בכל זאת הייתי מציע למנחם בגין ולחסידי ההרהר מעט על ההשלכות של התפתחות זו. לפני מלחמת-העולם השנייה ישב בפרלמנט הבריטי גוש של נבחרים איריים. שלחמו על שחרור עמם. הדברים הגיעו לידי כך שאירים אלה קבעו, למעשה, מי ישרות בבריטניה. הם היו לשוין-המאזניים במיקרים רבים, מכל הנימוקים להענקת העצמאות לאירלנד. היה זה הנימוק הפרגמטי המשכנע ביותר.

ספי ריבלין מוצא חן בעיני. נכון, הוא היה די נתעב, הוא לא קרא תמלילים שנכתבו עבורו, כפי שהיו. הוא הוסיף להם נימה אישית, נימה של שינאה וארס, שהיו מייחדים לו. כשדיבר על יריב, לא דיבר על בן-אדם — אלא על שרץ. על פישפש. בכישרון רב, באמצעות מישחק של עיניים וקול, הבהיר למעריציו כי היריב הוא תת-אדם. בכך תרם תרומה מכרעת לתופעה המיוחדת שנוצרה בבחירות שהיו — זיהום המוחות.

אין זו הסברה פוליטית. זוהי תעמולה בנוסח הדר יוזף בגלס ודר שטימר, שיטה שהופעלה נגד היהודים, ושהכשירה את הקרקע ל"שלב הבא. אם היריב הוא שרץ, יש לטפל בו כמו בשרץ. את השרץ דורסים או מערעלים באדיירעל.

אם כן, מדוע מוצא ספי ריבלין חן בעיני? זה הכל עניין יחסי.

ספי ריבלין האמין בתור רה שאותה הוא בא "למכור" בשיטותיו הנלוות. הוא לא יצא להשריץ שרצים תמורת בצע-כסף בלבד.

אך הנה פירסם העולם הזה את סיפורו של פלוני, שכתב את הגיגל של הליכוד, ואחרי-כך הלך ר הצביע בעד המערך, ואת וידיו של אלמוני, שאמר שהוא מוכן לכתוב שיר עבור כל אחד — מרק"ח ועד התחיה (או כימט).

איך קוראים לאשה שמתנה אהבים בלי אהבה, תמורת כסף? לגבר שאינו עוסק באהבה, אלא "מגיש שירותים מיניים"?

יש לכך שם תנ"כי עתיק. לא תביא אתנו זונה ומחיר כלב בית ה' אלוהיך לכל נדר, כי תועבת ה' אלוהיך גם שניהם.

לא הייתי רוצה לפגוש בגרמני שכתב — נניח — גיגל נגד היהודים עבור המפלגה הנאצית, כשרות מיקצועי, ושהלך אחרי-כך להצביע בעד הקומוניסטים.

בתעמולה הפוליטית אין מקום לאנשים שאינם מאמיינים במה שהם עושים. אין "מוכרים" פוליטיקה כמו סבון. "פוליטיקה" היא העיסוק בגורלה של המדינה, של האנושות, של בני-אדם חיים. מי שמוכן לכתוב גיגל למען המלחמה, כשהוא דוגל בשלום — או להיפך — הוא, בעיני, אדם מאוס.

על פני איש כזה אני מעדיף את ספי ריבלין בכל עת.

הרשימה מאלפת. היא מורכבת כולה מארצות אמריקה הלאטינית.

הם לא פעלו בצרפת, גרמניה, בבריטניה. אף לא ביוון, בספרד ובפורטוגל.

ואכן — האם יעלה על הדעת שפראנסואה מיטראן יזמין מומחה אמריקאי לבניית תדמיתו? שהלמט שמידס או מרגארט תאצ'ר יזמנו אדונים משדרת-מאדיסון כדי ליעץ להם בבחירות?

עצם הרעיון מגנחך. הפוליטיקה היא העיסוק בעניינים המקוריים ביותר של כל הארץ, ואין שתי ארצות דומות. במערכת-בחירות פונים אל הנימוגים הטמירים ביותר של הנפש הלאומית. יש בה מקום לאינטואיציה, לנסיון, לידע שאינו כתוב בספרים. עצם הרעיון שמומחה זר, מעבר לאיקניוס הגיאוגרפי והפסיכולוגי, יוכל ליעץ בעניינים כאלה, גובל בטרור, או בתסביך נחיתות קולוניאלי.

האם יודע דיוויד סויר מה זה צ'צ'צ'ים? האם יודע דיוויד גארט את ההבדל בין חיתוך-דיבור צברי ופולני? מילא, באו שני אדונים נכבדים, גבו את שכרם והלכו הביתה. לא נגרם שום נזק.

אך הפרשה כולה משאירה טעם מסויים. היא מוכיחה כי ישראל התרחקה מאוד מצרפת ומגרמניה, וגם מיוון ומפורטוגל. קהיליית-התפוזים שלנו קרובה עתה מאוד לרפובליקת-הבנונה, והיא נמצאת אי-שם בין קוסטה-ריקה ואקוודור.

קראתי בעיתון אמריקאי כתבה על שני מוכרי התדמית האמריקאיים שחלשו, כביכול, על מערכת-הבחירות בישראל — דייוויד גארט של מנחם בגין ודייוויד סויר של שימעון פרס.

מסתבר כי דייווידים אלה מהווים צמד-חמד לא מהיום. הם כבר התמודדו איש עם רעהו בכמה מערכות בחירות קודמות. עם הארצות שבהן הפעילו את כישרונותיהם הברורים נמנות ונסואלה, קוסטה-ריקה והקהילה הרומיניקאית.

הרשימה מאלפת. היא מורכבת כולה מארצות אמריקה הלאטינית.

הם לא פעלו בצרפת, גרמניה, בבריטניה. אף לא ביוון, בספרד ובפורטוגל.

ואכן — האם יעלה על הדעת שפראנסואה מיטראן יזמין מומחה אמריקאי לבניית תדמיתו? שהלמט שמידס או מרגארט תאצ'ר יזמנו אדונים משדרת-מאדיסון כדי ליעץ להם בבחירות?

עצם הרעיון מגנחך. הפוליטיקה היא העיסוק בעניינים המקוריים ביותר של כל הארץ, ואין שתי ארצות דומות. במערכת-בחירות פונים אל הנימוגים הטמירים ביותר של הנפש הלאומית. יש בה מקום לאינטואיציה, לנסיון, לידע שאינו כתוב בספרים. עצם הרעיון שמומחה זר, מעבר לאיקניוס הגיאוגרפי והפסיכולוגי, יוכל ליעץ בעניינים כאלה, גובל בטרור, או בתסביך נחיתות קולוניאלי.

האם יודע דיוויד סויר מה זה צ'צ'צ'ים? האם יודע דיוויד גארט את ההבדל בין חיתוך-דיבור צברי ופולני? מילא, באו שני אדונים נכבדים, גבו את שכרם והלכו הביתה. לא נגרם שום נזק.

אך הפרשה כולה משאירה טעם מסויים. היא מוכיחה כי ישראל התרחקה מאוד מצרפת ומגרמניה, וגם מיוון ומפורטוגל. קהיליית-התפוזים שלנו קרובה עתה מאוד לרפובליקת-הבנונה, והיא נמצאת אי-שם בין קוסטה-ריקה ואקוודור.

קראתי בעיתון אמריקאי כתבה על שני מוכרי התדמית האמריקאיים שחלשו, כביכול, על מערכת-הבחירות בישראל — דייוויד גארט של מנחם בגין ודייוויד סויר של שימעון פרס.

מסתבר כי דייווידים אלה מהווים צמד-חמד לא מהיום. הם כבר התמודדו איש עם רעהו בכמה מערכות בחירות קודמות. עם הארצות שבהן הפעילו את כישרונותיהם הברורים נמנות ונסואלה, קוסטה-ריקה והקהילה הרומיניקאית.

הרשימה מאלפת. היא מורכבת כולה מארצות אמריקה הלאטינית.

הם לא פעלו בצרפת, גרמניה, בבריטניה. אף לא ביוון, בספרד ובפורטוגל.

ואכן — האם יעלה על הדעת שפראנסואה מיטראן יזמין מומחה אמריקאי לבניית תדמיתו? שהלמט שמידס או מרגארט תאצ'ר יזמנו אדונים משדרת-מאדיסון כדי ליעץ להם בבחירות?

עצם הרעיון מגנחך. הפוליטיקה היא העיסוק בעניינים המקוריים ביותר של כל הארץ, ואין שתי ארצות דומות. במערכת-בחירות פונים אל הנימוגים הטמירים ביותר של הנפש הלאומית. יש בה מקום לאינטואיציה, לנסיון, לידע שאינו כתוב בספרים. עצם הרעיון שמומחה זר, מעבר לאיקניוס הג